

Marele Uriaș Prietenos



Hei, tu știe cine este eu, așa e? Dacă tu nu știe, îți spune tot eu, chiar dacă tu nu întreabă. Eu este MUP, Mare Uriaș Prietenos și dacă tu nu știe de ce vorbește eu cu tine, este perfect în regubine, liniștit pe fund să stai.

Cred că tu habar nu știi că eu aduc vise coplișorilor adormosomnoroși. Dar ăsta e un secret al meu pe care doar eu are voie să-l spună altcuiva. La fel poți face și tu cu o idee, și uite așa avem cu toții câte un super secremister numai al nostru!

Să știi că eu este uriaș mare, dar nu atât de urieșescgigantmasiv ca frații mei care ronțăie-cronțăie-morfolește omleți! Nuuuu, eu este un biet caută-strânge și dăruiește-strecoară vise în urechelnițele copiticilor ca tine. Mă strecoascund noaptea și sufluvânt vise gâdilicioase sau fricozgomotoase, iar tu nu se plicisește în somn și se trezește cu chef de joacă. Fără mine, dacă tu se trezește în miez de noapte, se uită pe perete-sticlă la lună și se gândește la lucruri plicicâhtisitoare.

Trebuie să îți povestesc ceva ție, cum Sophie a ajuns prietena mea lipicioasă foarte bună. Când vâj-vâj noaptea prin oraș eu mă plimbăceam, Sophie m-a zărit cu ochii ei din fața urechilor, pentru că mai întâi voi vede lucrurile, nu le aude așa ca mine, pentru că urechile voastre sunt surde ca niște găluște. După ce eu am auzit inima lui Sophie m-a văzut și ea și haț! cu ea la mine în mână dugubum-dugubum am fugit în Tărâmul Uriașilor. Sophie greu, tras-împins reușește să înțelege ce vorbește eu și eu nu înțelege de ce, că doar Sophie omleț deștept este, dar la urmă când am ajuns la sfârșit, Sophie frică de mine nu mai este și pricepe ce eu zice la urechile ei.

Vorbecuvintele mele tare s-au zbuțiat în urechile lui Sophie, dar a priceput că frații uriași ai mei se grabnesc în fiecare seară să mănânce coplișori și că toată omlețiunea este în pericol să fie haplită de Strânge-Sânge, Roade-Plozi, Storce-Carne și alți scârbocâhi din neamul nostru.

Frică la tine să nu fie, Sophie vitează tare este și știe cum pe toată lumea să salveze, eu încredere cât o scară de o mie de pași am! Dar să-ți spun mai multe ție acum să fac nu pot pentru că durere de măsele am și la urechi curent de priză am tras și stau cu pătura la nas.

Eu pitit-tupilit stau acum în casa mea și dor mare-tare-lung-lat îmi este de toți prietenii mici-pitici-zgubilici. Dar, au!, gândul mi-a lovit capul cu un piatră! Eu scrie la voi scrisovisele mele și voi citiți-visați în casele voastre! Și pentru că MUP iubește ca o stâncă de munte omleții, eu strângeadună la un loc pe toți prietenii într-undeva unde toți să ne jucăm!

Și ca tu să nu te plictisește până la aventurovise, citește cartea despre mine scârța-scârța-scârțaită pe hârtie de Roald Dahl ca să știe și mintea ta cum am făcut cu Sophie să stoprim jegosnicii de Uriași!

